สำนวนไทยในบทกลอน.....

นำเสนอเมื่อ : 22 ส.ค. 2552

มีสำนวนไทยในบทกลอนมาฝากครับ

สำนวนไทยในบทกลอน

พี่ตักน้ำ...รดหัวตอ...ง้อแต่เจ้า

สู้ข่มเขา...โคขืน...ให้กลืนหญ้า

กินบนเรือน...เจ้ากับขี้...บนหลังคา

ยืนกระต่าย...สามขา...อย่ามาวอน

เขาว่างม...เข็มใน...มหาสมุทร

ยากที่สุด...ขอบเขต...ที่ค้นหา

หากเข้าเมือง...ตาหลิ่ว...ต้องหลิ่วตา

หักด้ามพร้า...ด้วยเข่า...ไม่เข้าที

สู้อุตส่าห์...เข็นครก...ขึ้นภูเขา

เพราะเทือกเถา...เหล่ากอ...ไม่มีศรี

ต้องหวานอม...ขมกลืน...ทุกราตรี

เขาได้ที...ขี่แพะไล่...ไม่เมตตา

เพราะชนัก...ติดหลัง...ตัวเขาอยู่

เฒ่าหัวงู...หลอกเด็ก...เลวหนักหนา

เรามันแค่...บ้านนอก...คนคอกนา

มีปัญญา...แค่หางอึ่ง...จึงระทม

เหมือนโปรดสัตว์...ได้บาป...ตัวข้านี้

เมื่อคนดี...ขี้ตามช้าง...พรางขื่นขม

เห็นกงจักร...เป็นดอกบัว...ไม่กลัวตรม

เมื่อคางคก...ขึ้นวอสม...เป็นปมใจ /**

แสวง มลศิลป์ สรรหามาฝากครับ

ขอบคุณเจ้าของสำนวนมากครับ